

[Camre]

Mit partis politiske ordfører, hr. Heinesen, gav udtryk for, at socialdemokratiet var indstillet på et samarbejde, og jeg forstod finansministerens kommentar dertil sådan, at det ville han skrive op. Det synes jeg ikke finansministeren skulle nøjes med bare at skrive op, slet ikke i en situation, hvor jeg forstår at der pågår landbrugsforhandlinger, hvor finansministeren vist har stærkt brug for, at vi er indstillet på at støtte regeringen.

Så var der spørgsmålet om rentebeskatningen, som jeg forstod på hr. Erhard Jakobsen var noget regeringen slet ikke ville; det var et flertal imod regeringen i denne sag. Det var der ikke, det er der ikke, og jeg tror, at hvis man lyttede efter, hvad det radikale venstres politiske ordfører sagde, så ville man være klar over, at det ikke er situationen. Næh, situationen er, at regeringen manglede penge, og regeringen kunne ikke få disse penge ind uden at gå til socialdemokratiet, og derfor blev vi inddraget i forhandlingerne.

Så er der endelig finanslovsforslaget. Jeg vil gerne sige til regeringen, at vi stemmer ikke for finanslovsforslaget, fordi sådan et stemmer man nu bare for. Vi stemmer for finanslovsforslaget, fordi ikke alt det, der står i finanslovsforslaget er regeringens værk. Vi stemmer for finanslovsforslaget, fordi det, der står i det, det vil vi. Vi vil også noget mere; det er en del af det, der ikke står i finanslovsforslaget, men som en ny regering jo har lov til at sætte ind i tillægsbevillingslovsforslaget, om den måtte ønske det.

Jeg vil sige til finansministeren og til regeringen, at vi tror, at regeringen kunne føre en væsentlig bedre politik i et samarbejde med os, naturligvis med respekt for vore holdninger og vore synspunkter, end regeringen er i stand til at føre med det fremskridtsparti, som jo ikke bærer finanslovsforslaget igennem. Finansministeren må huske, at hans støtteparti ikke bare undlader at stemme, men stemmer imod finanslovsforslaget.

Jeg vil sige til finansministeren, at vi er indstillet på forhandlinger, vi er indstillet på et samarbejde, men det bliver ikke et samarbejde med skiftende flertal.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg må gøre en kort bemærkning til hr. Steffensen, som var heroppe og takke for det

resultat, der forelå efter afstemningerne i går, specielt med hensyn til en række miljøinvesteringer.

Jeg takker for bemærkningen, idet jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at kristeligt folkepartis medlem af regeringen havde fremsat nedskæringsforslag på miljøområdet på i alt 42 mill. kr. I den forhandling, vi førte med regeringen, lykkedes det at få stoppet de 42 mill. kr. og oven i købet at få accepteret en forøgelse af bevillingerne til fredningsområdet. Jeg synes, jeg er nødt til at gøre den bemærkning.

Når hr. Heinesen siger, at den tidligere regering ikke ville gennemføre så voldsomme nedskæringer, som der nu er tale om, så undrer det mig, hvordan den tidligere regering så havde tænkt sig at nå frem til et kasseunderskud, som i 1983 skulle være 1,3 pct. lavere, end det bliver efter de lovforslag, der just er gennemført. Det undrer mig meget, hvordan man kunne undgå at gennemføre meget drastiske nedskæringer, når man ville nå dette betydelig højere mål.

Det undrer mig i samme sammenhæng, at socialdemokratiet i går sikrede en takstforhøjelse på DSB på i alt 400 mill. kr., en takstforhøjelse, der jo typisk vil hvile tungest på de grupper, der er ramt af nedskæringerne. Jeg ved godt, hvorfor socialdemokratiet gjorde det. Det var, fordi socialdemokratiet havde tiltænkt brugerne af den kollektive trafik en mindst lige så høj stigning i 1983. Der skal være lidt sammenhæng i argumentationen, og det kniber altså lidt for socialdemokratiet.

Jeg vil godt sige til finansministeren, at jeg for så vidt kan bekræfte, at det radikale venstre er til at tale med – det tror jeg at finansministeren allerede har været i stand til at konstatere – men også, håber jeg, kan være kritisk, når det gælder nedskæringer på områder, hvor vi føler, at vi netop i en krisetid har behov for at styrke investeringerne.

Der er én ting, jeg må gøre finansministeren opmærksom på, og det er den forglemelse, han præsterede ved ikke at gå ind på de spørgsmål, jeg rejste om overskudsdeling, om skattereform og bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det radikale venstre er til at få i tale, men vi forudsætter, at regeringen også er til at få i tale, når det drejer sig om begrebet overskudsdeling, når det drejer sig om begrebet skattereform. Jeg minder rege-